

ПЛОВДИВСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Пловдивски Гласъ“ ще излиза всяка събота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За българско 10 лева. Правителствени и частни обявления на всяка дума по 5 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се предават във Нечатницата на Бр. Ст. Бояджиевъ, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращат до администрацията на вѣстника въ г. Пловдивъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бъдатъ платени. Обявленията на г. Приставатъ по 3 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

СКРЪБНО ИЗВѢСТИЕ.

Съ съкрушене сърдце, извѣстявамъ на всички роднини, приятели и познайници, че многообичний ми и единственъ братъ Димитръ на 36 год. е починалъ въ гр. Болградъ (Бессарабия) на 11 Февруарий 1897 г. като оставилъ цѣлото ни семейство въ най-дълбока скръбъ. Въ утьха на стария си баща, на съпругата му както и на дъщерята му, пращамъ отъ тукъ сила и здравие да принесътъ заедно съ насъ тѣжката и непоносима скръбъ за прелюбимия ми братъ Димитръ.

Вѣчна ти паметъ братко и легка пръстъ.

Братъ Иванъ Ив. Доковъ
и Семейството му.

Пловдивъ, 15 Февруарий 1897 год.

Негово Величество Сърбски Кралъ
Александъръ въ София.

Когато бѫде вѣстника на расположение на читателите ни, нашата столица ще тѣржествува единъ знаменитъ за България денъ. 18 Февруарий 1897 г. е опредѣленъ денътъ, въ които за първи пътъ съсѣдния ни Господаръ на Сърбски братски народъ Негово Величество Александъръ, ще посети нашия Господаръ, ще ни даде на гостя да види столицата на България, каквътъ папа предъкъ е направилъ въ продължение на деветнадесетъ години отъ освобождението ни отъ турското робство, отъ което и нашите братия сърбите се страдали. Негово Величество Кралъ Александъръ, младия Господаръ, ще се убеди, че българскиятъ народъ е пъленъ съ радост и любовъ, къмъ младия сърбски владѣтель както и къмъ народа му. Колкото жалки да бѫха събитията преди десетъ години, когато двама по кръвъ и вѣра братия бѫха се хванали за гуша, всѣкътъ българинъ създаваше, че сърбскиятъ народъ не искаше тази война, която едни наши исконни врагове—австро-турците искаха да ни смразятъ, искаха да ни заробятъ...

Миналото да се остави като минало, нека българинътъ и сърбинътъ да глѣдатъ на бѫдещето като истински славяни. Само едно наше братско споразумяване, само едно наше искренно отнасяние къмъ общите славянски интереси, може тѣзи два малки народа да държи въ положението да се почитатъ отъ нашите друговѣщи и отъ другата народност съсѣди. И кой наистина може да пожелае искренното добро на България, на Сърбия и Черногорския народи, които благодарение на несъгласията се стоели толкова стотини години подъ робство на единъ дивъ народъ? Можели да се намери нѣкой и днесъ да повѣрва, че въ края на 19 вѣкъ, когато всѣкъ нация—плѣне иска да прѣдолѣе, когато иска да погълне другата, ще дойде да помисли доброто на българинътъ, на сърбинътъ? Нѣма ние не помнимъ пощренията на онѣзи шваби, които на всѣка стъпка глѣдатъ да убиштъ духътъ на всѣкъ славянинъ, на всичко което, се назова българско, сърбско, черногорско, чешко и пр. въ живите на които народи тече чисто славянска кръвъ? Колкото и каквото прегради да се гуждатъ мѣждуда настъ, ние неможемъ да не си съчувствуваме,

не можемъ да си неисказваме болките единъ други му, защото врѣмето идва да ни убеди полека-лека, че другъ никой не би ни помогналъ освѣнъ близкия. А кой е по близъкъ до сърцето и душата на сърбинътъ и обратното до българинътъ? Немаме другъ никой освѣнъ този, които, както настъ така и братята сърби е освободилъ. Когато Сърбия проливаше кръвъ за своята независимост презъ 1876 г. Немцитъ, маджаритъ поднасяха на Абдулъ Керимъ сабля съ брилянти, защото разбили сърбската армия! а ние българитъ и московитъ, бѣхме въ редовете заедно съ братята сърби срѣщу общия ни врагъ. Другъ народъ, не ще помогне на насъ, другите глѣдатъ да ни обиратъ, глѣдатъ да ни съсипатъ материално. Само едно взаимно сдружаване и взаимна самозащита ще може да ни постави въ положение да се защищаваме, да можемъ да държимъ всички въ ресpektъ, когато имаме задъ се би си славна и Велика Россия.

Ето защо Негово Величество Кралъ Александъръ, ако и още младъ е съзналъ голѣмото значение на едно братско и искрено живѣніе съ България съ нашия Господаръ. Неговото издаване въ нашата хубава столица, зарадва всѣко чисто славянско сърдце отъ Нева до Егейското, Средиземното морето, тамъ гдѣто тупа славянско сърдце, гдѣто тече славянска кръвъ.

Двамата господари иматъ широко поле да работятъ, има да рѣшаватъ много и важни въпроси и нека знаѣтъ и двамата, че всички българи и сърби неосвободени глѣдатъ на тази срѣща като на единъ предвѣтникъ съ славно бѫдяще...

Като възрадвани отъ това важно събитие, ние не може да намѣримъ благи думи, съ които да искажемъ родостътаси, която ни толкова въздига въ този моментъ. Нека всевишний закриля здравието на двамата господари, да ги оптвта въ пътя на братското благоразумие и съгласие въ всички въпроси, които зависятъ отъ тѣхъ да се разрѣшатъ. Български и Сърбски Народи, трѣбова да запомнятъ датата 18 Февруарий 1897 г. защото отъ нея нататъкъ всички трѣбова да забравятъ миналото, а да глѣдатъ съ радостъ и пълно опование на бѫдещето.

Да живѣтъ Негово Величество Сърбски Кралъ Александъръ госта на България да живѣе Негово Царско Височество нашия любимъ князъ.

ХРОНИКА.

** Отъ съвѣденията, които добихме изъ София отъ вѣренъ истоинъ, можемъ да увѣримъ нашите читатели особено гражданите, че гарата на железницата, ще бѫде премѣстена близо до градътъ, както това бѫха исказали желание гражданите въ едно събрание. Това трѣбова да държимъ на представителите г. Стояновъ и Михайлъ.

** Камарата ще бѫде закрита на 22 Февруарий по причина, че на 18 Февруарий ще дойде въ София Н. Величество Сърбски Кралъ Александъръ, зада върне визитата на господаря ни. Паралелната линия ще бѫде утвърдена. Линията Русе-Търново и Радомиръ границата приети.

** Отъ Ловечъ получихме една доста дълга дописка, въ които се рисува твърдѣло работите на тамошните партизани. Всички почти устремили стрѣлътъ си срѣчу управителя г. Зуйбъровъ. Ний нѣма да обнародвамъ ако и лицето, което ни пише да е добре известно и да го

вѣрваме, защото мислеме, че може да принесе врѣда на партизаните отъ колкото полза. Неще пропуснемъ обстоятелството, че всичко това се отдава на Вълчовъ членъ на съдътъ, когото считатъ за оръдие на стамбалистите, а на Зуйбъровъ, че билъ ся водилъ подиръ учил. Инспекторъ Кръчмаровъ. Вѣрваме на благоразумното на нашите приятели, че тѣ ще оставятъ личната умраза, и ще дадутъ рѣка да работятъ задружно. Неужели слѣдътъ таава послѣдователна победа надъ съединената, ще трѣбова да си вадятъ очи и така малкото наши приятели?!

** Окръжния Мюфтия, щялъ да бѫде на скоро уволненъ, защото мусулманското население е канеки писнало отъ него.

** Г. Полковникъ Фиковъ, Командира на мѣстния Полкъ, замина вчера заедно съ една почетна рота съ Майоръ Икономова за Романъ, гдѣто ще посрѣдничатъ Господаря и Н. Величество Кралъ Александъръ, които ще дойдатъ по случай освѣщение и отворяне линията София Романъ.

** Рождения денъ на Н. Ц. В. 14 Февруарий се отпразнува много тѣржествено, защото помагаше времето. Общината даде по случая малко закуска.

** Чудна ни се вижда нахалността на нѣкои стамбалисти, които на лѣво и дѣсно се занаятъ ту на тогова, ту на оногова — тогова записали въ черната книга, другого другадѣ и то защо? Защото не имъ съчувствували и туй си е то. Нѣка знаѣтъ тѣзи заканвачи, че сега не е режима на стамбуловата, та нѣма кой да се бои отъ тѣхните заешки топурдии.

** Времето отъ 1 Фев. т. г. съвѣршено е заприличало на пролѣтъ. Кальта, снегътъ исхинаха. Опасно е да се неповредятъ овошките ако така продължава.

** Моли съзвѣдение отъ г-на Л. Петровъ и г-жа Поповичъ, имената на които по погрѣшка не се публикуваха въ явната благодариност, като подарители на вѣщи за лотарията, която се тегли на 14 Декември 1897 година.

И. Д. Директоръ: Цв. Кузовъ.

** Учителътъ при Мановското основно училище Денчо Ивановъ, които отъ десетъ дни на самъ болѣдува, вчера прѣди обѣдъ е починалъ въ цвѣтуща възрастъ. Нашите съболезнования.

** Ловченското Опълченско - Поборническо Дружество, чрѣзъ предсѣдателя си Г. Бенишевъ, ни е пратилъ за обнародване единъ протоколъ държанъ отъ това дружество на 2 Февруарий по поводъ мнѣнието на Варненските Поборници. Ловченските поборници се съгласяватъ напълно съ онова на Варненските, съ твърдѣло малка разница. Цѣлия протоколъ не ще можемъ обнародва, защото вѣстника ни не располага съ много кѣсто. Просимъ извинение.

** И туканиятъ поборници повикани отъ Г. Ив. Доковъ, бѫха се събрали на 2 Февруарий т. г. които рѣшили и зада се приведятъ въ извѣстност, избрали една комиссия състояща отъ: Г. г. Ив. Ив. Доковъ, Прокопъ Дянковъ и Цвѣтановъ които слѣдъ като съставятъ точенъ списъкъ ще свикатъ общо събрание за нареддане дружеството.

** Г-нъ Д-ръ Жупуновъ е назначенъ за ординаторъ при мѣстната болница, а за управителъ Лъкаръ, види се, че нашата Санитарна Дирекция ще трѣбова да търси съ обявление нѣкого.

** Дѣлото на Т. Табаковъ, което се възбудили Д-ръ Друмевъ, Доковъ и Кузовъ, както слушаме ще се глѣда прѣзъ Мартъ. Табаковъ

нървий път не ходи, защо бил ужъ болен, когато ходеше спокойно по улиците и се явяваше въ съдът, ще видиме сега ще ли отиде този куцъ-конь да доказва онова което на всичка стъпка тръбеше?

До Г-нъ Редактора на в. „Плъвенски Гласъ“. Господинъ Редактор!

Въ брой 3 отъ 1-й Февруарий н. г. на в. „Плъвенски Гласъ“ има помѣстено едно антъфиле за нѣкои работи вършени въ тукашната I-во класна болница. Като управител на тая болница, лакаръ и яръменно натоварен съ нейното управление, считамъ за своя обязаностъ, да Ви помога, да даде място на делнитъ редовекоито ще служихъ за въстановление на самата истина.

Прѣзъ м. Ноемврий миналата година бѣхъ единъ денъ на село. На следующия денъ сутринта отидохъ въ болницата. Срѣнцахъ се съ ординатора Д-ръ Башева, и той ми заяви, че надзирателя Бояджиевъ, закачалъ нѣкога отъ тѣхъ. Раздѣлихме се и всичкото отиде въ своите отдѣлния. Първа отъ женитъ и единствената, която се бѣше оплакала, Санда Петрова, заяви сѫщото и на мене. Това бѣше въ присъствието на фелшерката Е. Гайдарска е болничната служителка Парашкева Езекиева. Въмѣсто да прѣглеждамъ болнитъ, заловихъ се съ изслѣдване на тази случка. Извиквахъ женитъ една по една отъ цѣлото отиде вънъ отъ стаите, на коридора, и всичка отиде распитахъ подробно. По този распитъ изгубихъ повече отъ единъ часъ. Отъ страна, но на далечъ, въ врѣме на распита стоеше болничната фелшерка Е. Гайдарска, служителката П. Езекиева и слугата Кою Моневъ. Санда Петрова заяви, че надзирателя една вечеръ дохождалъ и я закачалъ. Санда бѣше въ една стая съ Мита Дочева и двѣтъ бивши слугини, които бѣхъ дошли трудни въ болницата и туку що бѣхъ прѣди нѣколко дена родили. Показанията на всичките останали бѣхъ разнообразни и твърдъ не положителни. Едни заявили че дохаждали „каждо икандия“ разни мжже въ отиде. Единъ път дохаждалъ единъ високъ и пъленъ човѣкъ, други заявили, че дохаждалъ единъ нисъкъ пъленъ и русъ човѣкъ, единъ ги питалъ стига ли имъ яденето и има ли нѣкога отъ нѣщо да се оплаква, другъ ги ловилъ за ржката и питалъ да нѣматъ огънъ, като имъ турялъ № (термометъ) подъ мишата. Колкото можахъ да разберъ, тѣ не познаватъ надзирателя. Тѣ не познаватъ даже и фелшеритъ и ето защо. Едно врѣме фелшерката Гайдарска бѣше болна и я замѣтваше единъ път фелшера М. Бочевъ, а послѣ Хр. Моневъ. Но и надзирателя, като такъвъ, е дѣлженъ да ходи по отиде. Ето защо тѣ казахъ, че се влизали разни мжже, но кой какъвъ е не знаятъ. Никоя отъ тѣхъ не ми заяви, че нѣкога е дохаждалъ пощно врѣме.

Твърдъ смѣло е, г-не Редакторе, следова-

ПОДЛИСТНИКЪ

ВЪ СЪДИЛИЩЕТО.

(Расказъ отъ Луиджи Капуана.)
(Продължение отъ брой 3.)

— Съднете, — каза прѣсъдателя, — кажете на господа съдебните засъдатели, не ви ли е ревнувалъ тоя човѣкъ? Даваше ли ви случай да разберете това? Говори ли е той това?

— Господа, той ме тѣй любеше! Той ме ревнуваше къмъ покойния, не искаше, че то азъ когато и да е да спомѣнувамъ за него. Това ме огорчаваше. Азъ не разбирахъ, какъ той можеше да чувствува ревность къмъ мъртвъ. Можахъ ли азъ да го забравя? А тука още момичето тѣй приличаше на него; то бѣше съвсѣмъ такова, както той, даже гласът му като неговия, та и викаха го Джованна, както баща му . . . Е, можеше ли да се забрави? А той искаше, че то азъ да забравя, че то азъ никога да не спомѣнувамъ за него! И дѣтето той ненавиждаше за това, че него го наречаха Джованна. Вече година врѣме отъ какъ бѣдното не имаше за него име. Той даваше прѣколи, отъ които азъ скритомъ плачахъ. Лошо ставаше, ако той забѣлѣзваше това! Захващаха се викове, проклятия! . . . Ето на макаръ въ тоя денъ, когато той видя дрѣхата на покойния, която азъ бѣхъ простирала

тело, твърдението на Вашия вѣстникъ, че надзирателя Бояджиевъ си е взель за правило всѣка нощ почти да ходи въ женското отдѣление на болницата и да закача болните жени и моми и ако му се удае и да блудствува, а още по смѣло е твърдението на вѣстника Ви, че всичките тѣзи редомъ сѫ се оплаквали на мене и Д-ръ Башева и работата е останала така.“ (Р.!)

Слѣдътъ този распитъ и като прѣгледахъ болните въ отиде, извикахъ надзирателя въ канцеларията си и го попита за тази случка, като настоявахъ да ми каже дали това е вѣрно, което той не призна и категорически отказа. Ако имаше нѣщо, което тръбаше да стане, то е, че тръбаше да направя очна ставка.

Впрочемъ, по тази случка съмъ донель въ Граждан. Санитарна Дирекция и каквото трѣба, тя ще направи. Твърдъ, обаче е за съжаление, че вѣстника Ви е избралъ този път зада изнесе на яве грѣшките на единъ чиновникъ, а особено пакъ отъ такова едно завѣдение, въ което той се намира.

Плѣвенъ, 5-й Февруарий 1897 год.

За Управител — Лѣкаръ: Д-ръ Живковъ.

(В. Р.) Като давамъ място на горното опровержение на Г. Д-ръ Живковъ, не можемъ да се съгласимъ съ него въ това, защото факта е бѣль констатиранъ отъ него ако и макаръ съ единого. Относително за гдѣто сме земали и обнародвали въ вѣстника всичко това, мислимъ, че сме направили една услуга на обществото, което се интересува отъ тѣзи заведения. Насъ интересува случая ако, е вѣрно трѣба да се искоренява за да не се мисли, че напигъ болници сѫ се обрънали на домъ терпимости. Sapientis sat.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 73

Селото Кацамуница образува отъ 1 Януари настоящата година самостоятелна Община. Които господа иматъ работа съ селото Кацамуница да се отнасятъ на право а не чрезъ Рибенската Община.

с. Кацамуница, 12 Февруарий 1897 г.

Кметъ: Иванъ Христовъ.

Плѣвенско Окр. Гор. Управление

ПРИКАЗЪ

№ 1

Гр. Плѣвенъ 8 Февруарий 1897 година

Понеже сезона за биение дивечъ истече, съ искключение на тоя дивичъти отици и гжески — който трае до 1-й Априлий — и на хищните птици и звѣрове — който трае прѣзъ цѣлата година.

ЗАПОВѢДВАМЪ:

1) да се не бай никаквъ дивечъ въ повѣренни ми окрѣгъ, освѣнь торѣпомѣнатъ видове.

на сънци, за да не изгнє. Значи, азъ се още за него мисля? Значи азъ се още *ио любя?* А той какъ такова е въ кѣщи! . . . И той се залови да скуби коситъ си, да плаче, да проклина и свѣтиятъ и Маданината. Столоветъ, сѫдоветъ, всичкото напочути той! . . . Азъ избѣгахъ и съ страхъ се затворихъ въ стаята си. Тогава той захвани да къса распространата дрѣха, нова-новненичка, отъ тѣнко сукно (покойния само единъ два пъти я бѣ обличалъ). Раздра всичко на парчета и ги исхвѣрли на улицата — на свинетъ, казаше той! . . . Отъ *она* мжжъ не трѣба нищо да остане въ кѣщи, даже гвоздей въ стената . . . Сега гоеподарь е той. *Той* тука трѣба да командува, *него* трѣба да любятъ . . . Съ сълзи се, оплакващо той, като стоеше задъ моите врати. Разбирамъ ли азъ? Той желаше, че то азъ да *ио любя!* само *него* — Любяхъ ли го азъ? Господи, Боже ти мой! Та нима той не виждаше това? Какво трѣбаше, какво можахъ азъ да направя, за да го убѣдя въ това? . . . Името на покойния не се истъргваше по вече отъ моите устни; всичко което прѣнадлежеше на него азъ изпокрихъ въ разни мѣста. Не е ли всичко това за него се едно, тамъ, въ рая, гдѣто е той сега! И ето мжжъ ми малко утихна. Но оставаше момичето, та още го и викаха Джованна! Той че искаше, че то азъ тѣй да го наречамъ, той увѣряваше (види Богъ, той просто се е побѣркалъ въ това), че азъ като че не съмъ ни-

2) Нарушителитъ ще се преслѣдватъ съ силата на чл. 47, пунктъ а отъ „закона за окрѣгните Управители и Окол. начальници.“

3) Преслѣдването на нарушилите възлагамъ на Горската, административната и общинските власти.

4) Прѣписъ отъ настоящий да се испрати за свѣдѣніе въ Министерството на Търговия и земедѣлието.

Плѣв. Окр. Управител: Геор. Д. Великовъ
Плѣв. Гор. Инспекторъ: А. Жупуновъ.
Бѣрно.
Гор. Инспекторъ: А. Жупуновъ.

СПИСЪКЪ

За насрочените граждански и честни дѣла, които ще гледатъ отъ Плѣвенски Окр. Съдъ, въ съдебни засѣданія отъ 17 до 24 число включително прѣзъ м. Ф-рий 1887 год.

За 17-й Февруарий

1) Гражданско дѣло подъ № 3/91. По тѣжбата на Браянъ Кашевъ, отъ гр. Плѣвенъ, срѣчу Минчо Ив. Загоровъ, отъ сѫщия градъ, за 2210 л. и 50 ст. по тѣзвъръ.

2) Гражданско дѣло подъ № 197/92. По апелационна жалба на Дако Ивановъ отъ с. Торосъ; срѣчу рѣшението на Луковитски Мировий Съдъ отъ 25/IX 1892 подъ № 468.

3) Гражданско дѣло подъ № 215/92. Съдъ на Ив. Пенчевъ отъ гр. Плѣвенъ, противъ рѣшението на Плѣвенски Мировий Съдъ подъ № 546.

4) Гражданско дѣло подъ № 169/96. По касационната жалба на Милко Митовъ отъ с. Радишево; противъ сѫщото на ежидътъ съдъ подъ № 270.

5) Гражданско дѣло подъ № 170/96. По апелационна жалба на Кирко И. Кирковъ; противъ задочното рѣшение на ежидътъ съдъ подъ № 787/95.

6) Гражданско дѣло подъ № 174/96. По въззвината жалба на сѫщиятъ съдъ подъ № 383.

7) Гражданско дѣло подъ № 175/96. По исковата молба на Цветанъ Ив. Касаменовъ отъ Плѣвенъ; противъ сѫщото на сѫщиятъ Съдъ подъ № 298.

8) Гражданско дѣло подъ № 289/96. По исковата молба на Д-ръ К. Валчевъ и Никола С. Кръстевъ, отъ Плѣвенъ, повѣренници на Иванъ Петковъ и Маринъ Пенчевъ отъ с. Смѣрдъча, Плѣвенска Околия; срѣчу Есма Асанова отъ сѫщото село, за признаване правото имъ на собственности върху 12 къса недвижими имоти оцѣнени за 2060 л.

9) Гражданско дѣло подъ № 297/96. По искътъ на Петър Иановъ отъ гр. Плѣвенъ срѣчу Георги Ив. Машкаровъ отъ сѫщия градъ, за вдигане на капки.

10) Гражданско дѣло подъ № 303/96. По искътъ на Тодоръ Табаковъ отъ Плѣвенъ, повѣренникъ на Константинъ Върбеновъ; срѣчу Кръсто Вълчовъ и поръжителъ му Ив. Вутовъ отъ с. Горица Дѣбникъ, за 1154 лева и 50 стотинки.

11) Гражданско дѣло подъ № 311/96. По искътъ на Димитъръ Георгиевъ отъ с. Телишъ; срѣчу Цоню Петровъ отъ с. Тодорицене, за искъ 1462 лева 50 стотинки, происходящи отъ дадени суми за храна и лихви, за 5 години.

За 20-й Февруарий

1) Гражданско дѣло подъ № 11/91. По тѣжбата на Иванъ Ив. Доковъ повѣренникъ на Константинъ Върбеновъ отъ Плѣвенъ; срѣчу Братия Ив. Кашеви ж. ж. отъ сѫщиятъ градъ за искъ 2506 л. по една полица.

2) Гражданско дѣло подъ № 154/92. По Апелативната жалба на Фило Петровъ отъ с. Горица Дѣбникъ; срѣчу на Луковитски Мировий Съдъ подъ № 523.

3) Гражданско дѣло подъ № 192/92 г. По сѫщо на Михаилъ Х. Константиновъ, повѣренникъ на Мустафа Еминовъ и Иванъ Атанасовъ Стаменовъ; срѣчу Хараламби Караваиновъ, и Ангелина Панкова за половина дюлюмъ т. е. 500 кв. метра двъръвъ на сгностъ 4500 лева.

6) Гражданско дѣло подъ № 313/96. По искътъ на Трифонъ Мариновъ, Чепенски отъ Плѣвенъ; срѣчу Велчо Юриловъ отъ с. г. за 1376 лева.

7) Гражданско дѣло подъ № 315/96. По искътъ на Годоръ Тадаковъ С-ие отъ Плѣвенъ, повѣренникъ на Плѣв.

какъ викала нея, а *оногова*, и зарадъ това ужъ съмъ го била викала тѣй начество. Отъ гдѣ на кѣдъ вѣчно да го викашъ се на име? Нима то и тѣй не ще разбере? . . . Прѣдставете си само! Бѣдната майка не смѣе да повика на име своята собственна дѣщеря — сираче! Тя ми се виждаше се по вече жалка, сѫщо като че тя бѣше вече не тая, когато се лиши отъ името на родния си баща, който даже нито единъ път не бѣ погледналъ на нея! Но азъ любяхъ мжжа си, искахъ да му угодя. На менъ самата отъ това ми бѣше тежко, а момичето, какво разбираше то? И отъ това врѣме у него вече нѣмаше име, това име, което е написано на челото му съ свѣтото масло. Смѣртенъ грѣхъ! . . . Но нали го азъ любехъ! И даже духовника ме утѣшаваше! „Направи, каквото той иска, заради домашния миръ“, — говорише той.

Бѣдната млада жена често прѣкъсваше своята рѣч, обръщаше главата си къмъ рѣшетката, задъ която стоеше мжжъ ѹ, който бѣсно прѣкарваше рѣшетъ по лицето си. И до като изъ сърдцето ѹ се изкъсна това признание, което тя не можеше да сдѣржи прѣдъ сѫдебните засѣ

Т. Бърдаровъ; сръбцу Пако Поппова, отъ село Горна Митрополия за 1077 лева и 42 ст. по полица.

8) Гражданско дѣло подъ № 332/96. По исковата молба на Ирина Тр. Ташева отъ Плѣвенъ; противъ Маринъ Христовъ, отъ същиятъ градъ, за искъ 1530 лева 35 стотинки.

За 21-ий Февруарий.

1) Гражданско дѣло подъ № 176/96. По въззвината жалба на Вано Герчовъ отъ с. Орѣховица; противъ рѣшението на Плѣвенския Околовски Мировъ Съдия подъ № 339.

2) Гражданско дѣло подъ № 177/96. По апелационната жалба на Липо Христовъ, отъ село Петърница; противъ също на Градскиятъ Съдия подъ № 419.

3) Гражданско дѣло подъ № 178/96. Също на Цвѣтко Станушовъ отъ Плѣвенъ; противъ задочното рѣшение на Допълнителниятъ Съдия подъ № 216.

4) Гражданско дѣло подъ № 179/96. По въззвината жалба на Петър и Русанъ В. Божиновъ отъ с. Радиненецъ; противъ също на съдия подъ № 109.

5) Гражданско дѣло подъ № 334/96. По исковата молба на Т. Табаковъ С-ме повѣреници на Муту Мехмедовъ Саралийски; противъ Нейко Вълчовъ отъ с. г. за 440 златни лева.

6) Гражданско дѣло подъ № 335/96. По искътъ на Тодоръ Табаковъ, погребеникъ на Серафимъ Петковъ отъ Орѣховица; сръбцу Минко Ивановъ и други отъ село Брягари, за 1250 лева.

7) Гражданско дѣло подъ № 336/96. Също на Димитър Н. Железаровъ повѣреникъ на Петър и М. Ив. Влахийски; противъ Коста Ив. Влахийски, за 1038 л. и 15 ст. по Поръчательство.

8) Гражданско дѣло подъ № 344/96. По исковата молба на Нено Лалевъ, отъ с. Търнене; сръбцу Мехмедъ Дааматъ Ефенди, отъ Плѣвенъ, за 1160 л., происходящи отъ исплаща ние дѣлгъ.

9) Гражданско дѣло подъ № 345/96. По искътъ на Иванъ Ив. Доковъ повѣреникъ на Елисавета Поппова отъ Ст. София; сръбцу Димитър Н. Железаровъ адвокатъ отъ Плѣвенъ, за 1430 лева по расписка.

За 18-ий Февруарий.

1) Углавно дѣло подъ № 252/92 По апелативната жалба на Иванъ Георгиевъ, отъ гр. Сопотъ, а живущъ въ Плѣвенъ; противъ прилождата на Плѣвенски Градски Мировъ Съдия, подъ № 55.

2) Углавно дѣло подъ № 550/92. По обвинението на Али Кара Мехмедовъ и майка му Джамила Кара Мехмедовъ, отъ с. Бежаново; въ съпротивление на Луковски финансъ-Приставъ — К. Колевъ и Градски Страхаръ Б. Цанковъ, при исполнение на служебнитъ имъ обязанности.

3) Углавно дѣло подъ № 43/93. По обвинението на Георги Тотовъ, отъ Български Карагачъ, въ наничие побой, въ качеството на членъ, на Радиненската Селска община и замѣстникъ на кмета на с. Карагачъ; на члена на същата община Дочо Величковъ.

4) Углавно дѣло подъ № 264/93. По апелативната жалба на Христо Иочевъ и Пенчо Ботевъ, отъ Плѣвенъ; противъ прилождата на Плѣвенски Градски Мировъ Съдия подъ № 26.

5) Углавно дѣло подъ № 807/94. По обвинението на Антонъ Гоцовъ и Саломътъ Нѣфтали, отъ Плѣвенъ; въ причиняване по невнимание, смъртта на Георги Дечевъ, отъ същиятъ градъ; всѣдствие на запалвание, на барутъ отъ първъ, когото е видѣлъ отъ патронъ, като работникъ а втори, за не възмание прѣдизливи мѣрки, за работниците, и за частни лица при подобна опасна работа.

Дѣсето дневно свѣдение

за Дифтерита въ гр. Плѣвенъ отъ 1-й до 10-й Февруарий 1897 година

ИМАНИЕ	ЗАВОЛЕЛИ	ОЗДРАВЕХЪ	УМРЕЛИ	ОСТАВАТЬ
Възр. Дѣца				
— 2	— 3	— 4	— 1	—

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЕ ПРИСТАВИ

№ 161

Подписаній пом. Съдебенъ Приставъ при Плѣвенски Окръженъ Съдъ на III-ти Испълнителенъ участъкъ, на основание испълнителенъ листъ отъ 22-ти Юлий 1896 год. подъ № 2500, издаденъ отъ Плѣвенски Околовски Мировъ Съдия.

Отъ това място, гдѣто я турна да сѣдня посрѣдъ съдебнитѣ засѣдатели прѣдѣдателя, ти чу какъ адвокатина рассказываше цѣлата ѹ исторія. Само я прѣдаваше иначе, както искаше. Тя и разбираше и не разбираше; тя само се осъщаше, че работата е за она мжжъ. И всичкитѣ тия думи, които звучаха ясно, въ родѣ проповѣдъ, неразбрани зарадъ нея, също като че се носъха къмъ страната на съдебнитѣ засѣдатели, направлявани отъ широкитѣ и тържественитѣ жестове на адвокатина и извикваха прѣдъ нея въ усилително видѣние миналитѣ събития, дена, място то... Тя също като че испитваше сладостното усъщане на пролѣтното слънце, пакъ виждале зелената ливада, слушаше пѣнието на птичетата посрѣдъ клонетѣ, отдалченото мукане на биковете, до катъ тя се спущаше по пътешката, която водеше къмъ фонтана... Катъ се бѣ затулилъ задъ трънестата ограда,—той,нейния първи мжжъ, искоши изведеніжъ и я олови прѣзъ кръста, прѣди тя да успѣе да извика, послѣ, като я подигна на осѣдланото муле, насила я открадна, също като крадецъ, като я цалуваше страстно по коситѣ, темето, между това, когато тя се отвръшава, исплещена и възмутена. Мулето тичаше, дърветата набързо се губяха отъ очите ѹ също, като че земята се въртѣше. А той се твърдѣше: „Сега ти си моя! Съга ти ще ме заблюши! Ти си моя!“

— Тя пѣше отговареше: „не, не! какво е

Съдия, въ полза на Теодосъ Димитровъ изъ гр. Плѣвенъ същу Панчо Теодоровъ изъ същия гр. за искъ 253 лева и др. разноски и съгласно чл. чл. 1004 — 1023 отъ „Гражданското Съдопроизводство, съ настоящето си обявявамъ, че отъ 10-и Февруарий и до 31 день т. е. до 13-и Мартъ т. г. включително ще продавамъ на публиченъ търгъ следующитѣ дължникъ имотъ а именно:

1) Една къща находяща се въ гр. Плѣвенъ въ VIII квартъль, въ мащата „Балакли“ съ дворно място отъ около единъ декаръ, едноетажна съ три отдѣления отъ които двѣ му служатъ за живѣніе, а една за мутвакъ, въ срѣдата коридоръ, построена отъ керничъ покрита съ керемиди, при съсѣди: Илия Ивановъ Кожухара, Серафимъ Тотюровъ Майстора, Кръстю Кучовъ и Пътъ, Михалчовъ оцѣнена за 1000 лева.

Жѣлающитѣ да их купятъ могатъ всѣки прѣстъренъ день и работни часове да се явяватъ и приглеждатъ книжата по продажбата.

гр. Плѣвенъ, 6 Февруарий 1897 год.

2—3 пом. Съдебенъ Приставъ М. П. Марчевъ

№ 185

Подписаній Маринчо П. Марчевъ помощъ Съдеб. Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на III участъкъ, на основание испълнителенъ листъ № 4221, издаденъ отъ Плѣвенски околовски Мировъ Съдия на 19-и Септември 1894 год. въ полза на Лазарь Ив. Яблакаровъ изъ гр. Плѣвенъ, срѣбъ Петра Савчовица, Щона и Миха Савчови отъ с. Горна Митрополия за искъ 181 левъ и др. разноски, съгласно чл. чл. 1044 — 1028 отъ Гражданското Съдопроизводство обявявамъ, че отъ 10-и того и до 31 день, т. е. до 13 Мартъ вклогчително т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ следующитѣ принадлежащи на дължникъ имотъ, а именно:

1) Една нива 12 декара 5 ара, въ землището на с. Горна Митрополия мястностъ „Плиски долъ“ съсѣди: Михаилъ Геновъ, Щоню Василовъ, Христо Атанасовъ и Стефанъ Ангеловъ, оцѣнена за 250 лева.

Казанината нива не е заложена никому.

Жѣлающитѣ да купятъ могатъ всѣки прѣстъренъ день и работни часове да идватъ и приглеждатъ книжата по проданъта

гр. Плѣвенъ 6 Февруарий 1897 год. 1—3

Помощъ Съдеб. Приставъ: М. П. Марчевъ

№ 531

Подписаній Иванъ А. Гърковъ Съдеб. Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на I участъкъ на основание испълнителенъ листъ № 5505 отъ 14-ти Декември 1894 год. издаденъ отъ II Плѣвенски Мировъ Съдия въ полза на Кръстю Найденовъ отъ гр. Плѣвенъ срѣбъ Маринъ Тодоровъ отъ същия градъ за искъ 70 л. заедно съ лихвите имъ по 12 % годишно отъ 26 Октомври 1892 г. до исплащанието и др. разно-

това прѣдателство! не“ Мулето се тичаше на доловъ по скона, посрѣдъ маслинениетѣ дървета, като избѣгваше пътя, също като че и то бѣше въ заговора. А тя се твърдѣше „не“ — затова защото още го не обича, не искаше да го знае, та и на майка ѹ бѣше не по сърдце, — вече испитвала посрѣдъ своя гнѣвъ страшна нежность, дълбоко вълнение, даже и нѣкаква си жалостъ къмъ тоя юнчага, който я открадваше по този начинъ само за това, че той я любеше и искаше да я направи своя, каквото и да би станало! — „Сега ти си моя!“ — И той отъ ново захващаше да я цѣлува. А тя се викаше: „негоднико, какво е това прѣдателство!“ — Но той не забѣлѣзваше, какво вика, тя вече не тѣ раздразнено, не се противеше повече, не се отвръшава, а само питаше: „Каждъ ме водишъ ти? Какво искашъ ти отъ менъ? Заведи ме назадъ у дома, пустни ме!“ — Дѣйствително като достигна до равнището, обиколено съ дървета, той скочи отъ мулето и, като я се още държеше на ръцѣ като дѣте, каза: — ахъ, ти моя красавицо! — А тя плачаше, като затуляше лицето си съ ръцѣ и нищо не отговареше, също като че не бѣше вече тя.... ти ще бѫдешъ моя красица!....

И адвокатина продължаваше да маха съ ръцѣ, също като проповѣдникъ, удряше съ юмрукъ по масичката, подигаше си гласа. Чудно! тя не олавяше смисълъ на тия фрази, на тия думи, толкова неприлични на обикновениетѣ думи и фрази,

ски и съгласно чл. чл. 1004 — 1023 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 15 Февруарий т. г. и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно нааддаване въ канцелариите си въ Плѣвенъ слѣдующий дължниковъ недвижими имоти, а именно:

1) Едно Лозе отъ около 3 дюл. находяща се въ Плѣвенското землище въ мястностъта „Текийски — Орманъ“ при съсѣди: Цвѣтко Недовъ, Иванъ Тученички, Антонъ Ячовъ и Косто Михалчовъ оцѣнено за 180 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ, които Г. Г. желаятъ да купятъ горниятъ имотъ могатъ да се явяватъ на мястото продаванието всѣки прѣстъренъ день и работни часове да нааддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да преглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ 7 Февруарий 1897 год.

1—3 дѣло № 528 отъ 1894 год.

Съдебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ.

№ 160

Подписаній Маринчо П. Марчевъ пом. Съдебенъ Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на III-ти Испълнителенъ участъкъ на основание испълнителенъ листъ № 2164 отъ 20-ти Августъ 1894 год., издаденъ отъ Плѣвенски Градски Мировъ Съдия, въ полза на Маринъ Николовъ изъ гр. Плѣвенъ, срѣбъ Кирица Василовъ изъ същия градъ, за искъ 200 лева, лихви и др. разноски и съгласно чл. чл. 1004 — 1025 отъ „Гражданското Съдопроизводство“, съ настоящето си обявявамъ, че отъ 10-и Февруарий и до 31 день, т. е. до 13-и Мартъ т. г. включително ще продавамъ на публиченъ търгъ, по втора продажба слѣдующий дължниковъ недвижимъ имотъ а именно:

1) Една нива отъ 18 декара, въ землището на с. Писарово, въ мястностъ „Горниятъ геранъ“ при съсѣди: Димитъръ Петковъ, Пано Гековъ, Никъ и Петъръ Аридрѣевъ.

Описаниятъ имотъ не е заложенъ никому.

Жѣлающитѣ да го купятъ горниятъ имотъ да се явяватъ всѣки прѣстъренъ день и работни часове за приглеждане книжата по продажбата.

гр. Плѣвенъ, 6 Февруарий 1897 год.

пом. Съдебенъ Приставъ М. П. Марчевъ

дѣло № 516 отъ 1895 год.

Шолева настойница на малолѣтните си наследници на покойния Стоянъ Т. Шолевъ отъ с. Въл-Трънъ, за искъ 406 л. заедно съ лихвата имъ до исплащанието и 20 л. сѫдебни и по водение на дѣлото разноски съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сѫдопроизводство, съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 30 Януарий и до 31 день т. г. ще иродавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующитъ длѣжникови недвижими имоти, а именно:

1) Нива въ мѣстността „церака“ отъ 7 декара при съсѣди: Чочо Т. Шолевъ, бранице и пътъ, оцѣнена за 158 лева.

2) Нива въ мѣстността „Косова воденица“ отъ 7 декара, при съсѣди: Спасъ Ив. Шолевъ, Василъ Райчовъ, Попъ Никола и пътъ, оцѣнена за 158 лева.

3) Нива въ мѣстността „Надъ село“ отъ 7 декара, при съсѣди: Гето Мишевъ, Спасъ Ивановъ и Мано Ганевъ, оцѣнена за 140 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Които г. г. желаятъ да купятъ горните имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присѫтственъ день и работни часове да наддаватъ, гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по проданта.

Гр. Плѣвенъ, 24 Януарий 1897 год.

Дѣло № 133 отъ 1896 год. 2—3

П. Сѫдебенъ Приставъ: Иванъ Чолаковъ.

№ 181

Подписаній Маринчо П. Марчевъ, Помощникъ Сѫдебенъ Приставъ при Плѣвенски Окр. Сѫдъ на III участъкъ въ доопълнение на обявленіето ми № 7509 отъ 31 XII 96 год. публикува третий пътъ въ брой 2 т. г. на в. „Плѣвенски Гласъ“ съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ Гражданското Сѫдопроизводство, обявявамъ на интересуващите се, че отъ 10-ти того и до 31 день т. е. до 13 Мартъ т. г. ще продавамъ втори пътъ недвижимия имотъ изложенъ въ горѣказаното обявление, принадлежащъ на Иванъ Коновъ, отъ гр. Плѣвенъ.

Жѣлающитъ да наддаватъ могатъ да се явяватъ всѣки присѫтственъ часъ въ канцелярията ми.

Наддаванието почнува отъ цѣната, която да даде първия наддавачъ.

Гр. Плѣвенъ, 5 Февруарий 1897 год.

за Помощ. С. Приставъ: М. П. Марчевъ.

№ 273

Подписаній Иванъ Чолаковъ П. Сѫдеб. Приставъ при Плѣвенски Окр. Сѫдъ на II участъкъ на основание испълнителни листъ № 1880 отъ Май 27 1896 год. издаденъ отъ Плѣвенски гр. Мир. Сѫдия въ полза на Иванъ П. Романовъ изъ С. Въл.—трънъ, срѣщу Петъръ Ангеловъ Романовъ отъ С. Въл.—трънъ за искъ 246 л. 40 ст. съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сѫдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 3 Февруарий до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующитъ длѣжникови недвижими имоти, а именно:

1). Нива въ мѣстността, Крайщето отъ 8 декара и 9 ара, при съсѣди: Петъръ Янчевъ, Ангелъ Петровъ и Петъръ Мачевъ, оцѣнена за 178 лева.

2). Нива въ мѣстността „Височкова Воденица“ отъ 12 декара при съсѣди: Михаилъ Данковъ, Попъ Никола и Ненко Вълчовъ, оцѣнена за 254 лева,

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена на горѣ. Които г. г. желаятъ да купятъ горните имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присѫтственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по проданта.

Дѣло № 242 отъ 1896 год.

Гр. Плѣвенъ 27 Януарий 1897 год.

П. Сѫдебенъ Приставъ: Иванъ Чолаковъ.

№ 472

Подписаній Иванъ Чолаковъ П. Сѫдеб. Приставъ при Плѣвенски Окр. Сѫдъ на II участъкъ на основание испълнителни листъ № 2585 отъ 12 Октомври 1894 год. издаденъ отъ I Плѣвенски Мир. Сѫдия въ полза на Димитъръ Г. Маринчовъ изъ гр. Свищовъ срѣщу Тапасъ Ивацовъ отъ с. Радиненецъ за искъ 845 л. съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сѫдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 18 Февруарий и до 31 день т. г. ще иродавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующитъ длѣжникови недвижими имоти, а именно:

1). Една Кѫща въ с. Радиненецъ въ долната махла, отъ долу съ изба и една стая отъ простъ дървенъ материалъ дължина 8 метра, широка 4 метра височина 3 метра съ дворъ около 5 дѣка при съсѣди: Блажо Ангеловъ, Мара Иванъ Каменовъ и пътъ оценена за 1200 лева

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ цѣната, която даде първия купувачъ. Които г. г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присѫтственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ са допустне да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по проданта.

Дѣло № 505 отъ 1894 год.

П. Сѫдебенъ Приставъ: Иванъ Чолаковъ.

№ 665

Подписаній Иванъ Чолаковъ П. Сѫдеб. Приставъ при Плѣвенски Окр. Сѫдъ на II участъкъ на основание испълнителни листъ № 1980 отъ 12 Април 1894 год. издаденъ отъ Плѣвенски Окр. Мир. Сѫдия изъ гр. Плѣвенъ срѣзу Тодоръ Фънчевъ отъ с. Гривица за искъ 120 л. съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сѫдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 24 Февруарий и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующитъ длѣжникови недвижими имоти, а именно:

1). Нива въ гривишкото землище въ мѣстността „Средни врѣхъ“ отъ 22 декара и 1 аръ, при съсѣди: Колю Станчевъ, Станчо Ивановъ и Тодоръ Фънчевъ оцѣнена за 441 лева

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще отъ почне първоначалната оцѣнка на горѣ. Които г. г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присѫтственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по проданта.

Дѣло № 108 отъ 1894 год.

Гр. Плѣвенъ 13 Февруарий 1897 год.

П. Сѫдебенъ Приставъ: Иванъ Чолаковъ.

№ 166

Подписаній Иванъ Чолаковъ П. Сѫдеб. Приставъ при Плѣвенски Окр. Сѫдъ на II участъкъ на основание испълнителни листъ № 4261 отъ 12 Ноември 1893 год. издаденъ отъ Плѣвенски Окр. Мир. Сѫдия изъ гр. Плѣвенъ срѣзу Стоянъ Ичовъ отъ с. Върбица съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сѫдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 24 Февруарий и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующитъ длѣжникови недвижими имоти, а именно:

1). Една Кѫща, находяща се въ село Върбица отъ двѣ отдѣления, построена отъ простъ дървенъ материалъ на длѣж. 8 метра на ширъ 3 и висока единъ метъ, покрита съ пръстъ (земляника), съ дворно място отъ около единъ декаръ при съсѣди: Василъ Рудевъ; Коcho Пенковъ, и отъ двѣ страни пътъ оцѣнена за 500 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ. Които г. г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присѫтственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ са допустне да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по проданта.

имотъ моѣтъ да явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присѫтственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ са допустне да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по проданта.

Дѣло № 441 отъ 1896 год.

Гр. Плѣвенъ 13 Февруарий 1897 год.

П. Сѫдебенъ Приставъ: Иванъ Чолаковъ.

№ 667

Подписаній Иванъ Чолаковъ П. Сѫд. Приставъ при Плѣвенски Окр. Сѫдъ на II участъкъ на основания испълнителни листъ № 2761 отъ 7 Септември 1891 год. издаденъ отъ Плѣвенски Окр. Мир. Сѫдия въ полза на Димитъръ Митевъ изъ гр. Плѣвенъ срѣзу Минко Стояновъ отъ с. Върбица за искъ 312 л. заедно съ лихвата имъ по 12 % годишно отъ 16 Май 1891 г. до исплащанието и 5 л. сѫдебни и по водение на дѣлото разноски съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сѫдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 22 Февруарий и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующитъ длѣжникови недвижими имоти, а именно:

1) Нива въ ранена с. Върбица въ мѣстността „Бѣлата прѣсть“ при съсѣди: Димитъръ Митевъ Станчо Чалжка, Печо Цоновъ и отъ двѣ страни пътъ отъ 8 декара оцѣнена, 170 лева

2) Лозе въ сѫщата мѣстност мѣстността „Лозята“ отъ (24) рѣда презъ 70 главине, отъ около 4 декара, при съсѣди: Димитъръ Митевъ, Петъръ Къневъ и отъ двѣ страни пътъ оцѣнено за 200 лева

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ. Които г. г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присѫтственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ са допустне да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по проданта.

Дѣло № 442 отъ 1896 год.

Гр. Плѣвенъ 13 Февруарий 1897 год.

П. Сѫд. Приставъ: Иванъ Чолаковъ.

№ 336

Подписаній Иванъ А Гърковъ Сѫдеб. Приставъ при Плѣвенски Окр. Сѫдъ на I участъкъ на основание испълнителни листъ № 2299 отъ 6 Юли 1897 год. издаденъ отъ II Плѣвенски Мировъ Сѫдия въ полза на Петко Геновъ изъ с. Петърница срѣзу Тодоръ Цанковъ за искъ 64 л. съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сѫдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 18-ти Февруарий и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующий длѣжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една Нива въ Петърнишкото землище въ мѣстността „Хажи Мехмедовото“ отъ около 4 декара при съсѣди: Симеонъ Гетовъ, Игнатъ Геноянъ и Киро Фичовъ оцѣнена за 80 лева

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ. Които г. г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присѫтственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ са допустне да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по проданта.

Гр. Плѣвенъ 30 Януарий 1897 год.

Дѣло № 338 отъ 1895 год.

Сѫдебенъ Приставъ: Иванъ А. Гърковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписанитѣ Бр. Ст. Бояджиеви, честъ имаме да обявимъ на интересуващите се, че приемаме да печатимъ всѣкакви видове правителствени и търговски книжи, като: вѣстници, списания, рѣчици, учебници, тифтери, фактури, квитанции, записи, полици, годежни, свадбени и визитни карти съ цѣни най-износни.

Гр. Плѣвенъ, 14 Февруарий 1897 год.

Съ почитание;

Бр. Ст. Бояджиеви